

i Fremtiden. Saa begejstret har man været for den privilegerede Valgret, at man har sat høje Bødestraffe for dem, der ikke ville bruge den. Forstaa det, hvem der kan forstaa det! Det gaar over min Forstand.

Ved dette Forslag om privilegeret Valgret har man forladt Venstres Vej paa en saadan Maade, at jeg med levende Sorg tvinges til at tale mod mine gamle Meningsfæller paa dette Felt (Muntherhed). Ja, de Herrer kunne le, det have de Lov til. De faa maaske ikke oftere Latteren paa deres Side. Hvis de Herrer finde, at den Kovending, de have gjort, er morsom, saa for mig gerne. Det ærede Medlem for Skern (Ovesen) maa gerne le, men det kan være, at det er sidste Gang, han bliver den almindelige Valgrets Repræsentant i dette Ting, nu da han finder mine Ord saa morsomme.

Det er allerede fremhævet tidligere under denne Sags Behandling, at man ved, at man har stillet dette Forslag og har anerkendt den privilegerede Valgrets Berettigelse i vort Samfund, har styrket den privilegerede Valgret saaledes, at man ikke med Vægt kan rejse Kravet om Afskaffelsen af den privilegerede Valgret til Landstinget. Det er det sørgelige ved denne Situation, at man i Stedet for at befæste og udvide den almindelige Valgret, har styrket og befæstet den privilegerede Valgret i hele vort Samfund — og det er et Venstreparti, der har gjort dette! Det er det mørke Billede af denne Vinters triste og taagede Forhandlings- og Underhandlingspolitik. Men jeg siger atter: Gud ske Lov, at Taagen letter. Gud ske Lov, at vi have Ret til endnu en Gang at forelægge Sagen for Vælgerne, saa at de Herrer maaske faa en Følelse af, at det gaar dog neppe en Gang til, saaledes at forraade Venstres største og bedste Mærkesag.

For vort Vedkommende er Vejen klar. Det vil være løjerligt for os, at vi, naar de Herrer nu til Sommer skulle ud omkring paa deres Vælgermøder — og vel sagtens ogsaa til vore — skulle se de forenævrende gode Venstremænd forsvare den privilegerede Valgrets Interesser. Ja, dér er maaske nogle iblandt dem, der fremdeles ere gode Venstremænd. Det vide vi ikke, men det siges jo, der er nogle in-

denfor Reformpartiet, som ikke ville være med i det Selskab længere. Der foreligger kun klare Udtalelser herom fra en enkelt, men der er sikkert adskillige, der nødvendig ere gaaede med. Det vil være løjerligt, siger jeg, for os at se disse Mænd, der hidtil have støttet sig paa den almindelige Valgret, som hvis Repræsentanter de ere baarne ind i dette Ting, nu til Sommer forsvare den privilegerede Valgret. Jeg vil dog sige til alle dem, der ikke ville være med til at bøje af, der ikke ville være med til at gaa paa Akkord og ikke ville være med til at gaa de Krogveje, som Reformpartiet har været inde paa, der ikke ville være med til at tinge og prutte, som det i denne Vinter har været Tilfældet, men som i Fremtiden ville være med til at holde Linierne rene og erklære aldrig mere at gentage dette Tilbud — til dem vil jeg sige: Saa slaa vi endnu en Gang et Slag sammen for den almindelige Valgret ude i Landet! Under deres Førerskab indordne vi os ikke — i saa høj Grad kunne vi ikke stole paa dem —, men Side om Side med dem ere vi rede til som trofaste Kammerater endnu en Gang at slaa et Slag for den almindelige Valgret. Og er der nogen blandt de Herrer, der vil være med i dette Arbejde, saa skulle De se, at saa gaar det nok, saa voyer man ikke at gentage Eksperimentet ad Aare, selv om den nuværende Finansministers Ord, at Bordet fanger, nok saa meget vil blive holdt op for dem.

For os er der ingen Tvivl, lige saa lidt som der for den daværende Indenrigsminister var nogen som helst Tvivl om, at naar vi stode paa den almindelige Valgrets Grund, ville vi tilsidst vinde Sejren. Den ærede daværende Indenrigsminister, den nuværende Kultusminister, udtalte den Gang, at naar man blot holdt ud, var der ingen Tvivl om, at Venstres Opfattelse paa dette Punkt skulde sejre. Jeg nærer den samme Anskuelse. Og aldrig, tror jeg, have vi været nærmere ved Maalet, aldrig tror jeg, den almindelige, kommunale Valgrets Sag har staaet saa godt i begge Rigsdagens Ting, som den stod i det Øjeblik, da den blev forladt af Reformpartiet. Saa nær være vi ved et Flertal i det andet Ting, at — som det allerede er sagt i Dag — hvis Døden var os gunstig oppe i Lands-